

Czwartek 7 lipiec 2005

- uwzględniając art. 95 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze Traktatu WE,
  - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0184/2005),
  - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie zaproponowanej podstawy prawnej,
  - uwzględniając art. 51 oraz art. 83 ust. 7 oraz art. 35 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0226/2005),
- A. mając na uwadze, że z proceduralnego punktu widzenia:
- formuła przyjęta przez Komisję i Radę budzi takie same zastrzeżenia jak te, które Parlament wyraził w sprawie PNR/USA (C-317/04), mimo że negocjacje z władzami kanadyjskimi zasadniczo zachowują zadowalającą równowagę pomiędzy potrzebą wolności, a potrzebą bezpieczeństwa w kraju trzecim,
  - porozumienie międzynarodowe powinno zawierać wszystkie zasadnicze elementy o charakterze wiążącym dla umawiających się stron, oraz że w tym konkretnym przypadku zarówno gwarancje wymagane przez decyzję Komisji ustanawiającej poziom adekwatnej ochrony, jak i odpowiadające im zobowiązania władz kanadyjskich powinny stanowić część Porozumienia,
  - Parlament Europejski już w sprawie C-317/04 zakwestionował przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich taką samą „trójstopniową” procedurę w podobnej sprawie, ponieważ jest ona nieprzejrzysta i nie jest zgodna z zasadą rządów prawa oraz procedurą, według której Parlament wyraża swoją zgodę na porozumienia międzynarodowe; w oczekiwaniu na orzeczenie Trybunału bardziej odpowiednie byłoby przedłożenie projektu przez Komisję i podjęcie działań przez Radę zgodnie z procedurą zwykle stosowaną przy negocjowaniu porozumień międzynarodowych podpisywanych przez Wspólnotę;
1. nie wyraża zgody na zawarcie Porozumienia;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do wezwania Rady, aby nie zawierała Porozumienia do chwili wydania przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia w sprawie C-317/04;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom Państw Członkowskich i Kanady.

P6_TA(2005)0295

Sytuacja polityczna i niezależność mediów na Białorusi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji politycznej i niezależności mediów na Białorusi

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji na Białorusi,
- uwzględniając w szczególności swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie Białorusi⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie sytuacji na Białorusi, a w szczególności jego rezolucję z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie prześladowania prasy w Republice Białorusi,
- uwzględniając rezolucję Komisji Praw Człowieka ONZ z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji praw człowieka na Białorusi,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2005)0080.

Czwartek 7 lipiec 2005

- uwzględniając sprawozdanie Przedstawiciela OBWE ds. Wolności Mediów w sprawie Białorusi z marca 2005 r.,
  - uwzględniając w szczególności „Plan działania Unii Europejskiej na rzecz wspierania demokracji na Białorusi” przyjęty przez delegację Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Białorusią w dniu 23 lutego 2005 r.,
  - uwzględniając przyznanie Nagrody im. Sacharowa za wolność przekonań Białoruskiemu Stowarzyszeniu Dziennikarzy w grudniu 2004 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (COM(2004)0373),
  - uwzględniając sankcje przyjęte przez Unię Europejską w dniu 2 lipca 2004 r. wobec białoruskich urzędników w następstwie zaginięcia trzech białoruskich liderów opozycji i jednego dziennikarza,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zamiast poprawy sytuacji na Białorusi nastąpiło dalsze jej pogorszenie, w wyniku czego prawa człowieka są brutalnie łamane, Izba Niższa parlamentu została pozbawiona uprawnień ustawodawczych, a życie gospodarcze jest kontrolowane przez prezydenta; mając na uwadze, że przypadki naruszenia prawa obejmują stosowanie kar więzienia oraz innych form represji wobec członków demokratycznej opozycji,
- B. mając na uwadze, że UE wielokrotnie potępiała aresztowania czołowych przywódców opozycji przez rząd Łukaszenki; mając na uwadze, że nie poczyniono postępów w niewyjaśnionych sprawach zaginięć kilku osób,
- C. mając na uwadze, że w ciągu minionych kilku lat zlikwidowano 22 niezależne gazety, rozwiązano ponad 50 prodemokratycznych organizacji pozarządowych różnych szczebli i o różnych orientacjach politycznych oraz zamknięto pewną liczbę instytucji edukacyjnych, uzasadniając to przyczynami „technicznymi”, podczas gdy oczywistym był fakt, że w każdym z tych przypadków organizacje te zostały ukarane za krytykę prezydenta i jego polityki,
- D. mając na uwadze, że w kwietniu 2005 r. Komisja Praw Człowieka ONZ skrytykowała Białoruś z uwagi na nieustanne doniesienia o prześladowaniu i rozwiązywaniu organizacji pozarządowych, krajowych organizacji mniejszości, nadawców niezależnych, opozycyjnych partii politycznych, niezależnych związków zawodowych i organizacji religijnych oraz o prześladowaniu obywateli zaangażowanych w działalność demokratyczną, w tym w niezależne media,
- E. mając na uwadze, że władze państwowe wstrzymały rejestrację nowych gazet, a na wiele spośród istniejących pism nałożono grzywny uniemożliwiając ich dalsze wydawanie,
- F. mając na uwadze, że na Białorusi wciąż mają miejsce politycznie motywowane aresztowania i procesy działaczy ruchów demokratycznych i niezależnych dziennikarzy oraz deportacje obywateli obcych państw; mając na uwadze, że dwaj dziennikarze pisma „Pahonia”, Paweł Mażejka i Mikołaj Markiewicz, oraz wydawca pisma „Raboczy”, Wiktar Iwaszkiewicz, zostali skazani na 6 i 9 miesięcy więzienia,
- G. mając na uwadze, że w dniu 12 maja 2005 r. zarząd Związku Polaków na Białorusi został uznany za nielegalny przez białoruskie Ministerstwo Sprawiedliwości, drukarnia, na polecenie rządu, odmówiła drukowania polskiego tygodnika „Głos znad Niemna”, a za przyzwoleniem rządu drukowano fałszywe numery pisma,
- H. mając na uwadze, że w 2000 r. zaginął korespondent ORT, Dmitrij Zawadzki, a władze białoruskie zdają się podejmować próby opóźniania śledztwa; mając na uwadze, że w dniu 20 października 2004 r. zamordowana została Weronika Czerkasowa, dziennikarka pisma „Solidarność”, a przypadki przemocy wobec dziennikarzy stają się coraz powszechniejsze,
- I. mając na uwadze, że wydawanie i dystrybucja prasy zostały zmonopolizowane przez państwo, a na działających nadal prywatnych wydawców nakładane są wysokie grzywny, jeżeli wydają niezależne gazety; mając na uwadze, że w rezultacie liczne niezależne pisma wydawane za granicą, w tym w Rosji, są konfiskowane na granicy przez władze białoruskie,

Czwartek 7 lipiec 2005

- J. mając na uwadze, że wszystkie transmisje telewizyjne i radiowe, zarówno krajowe, jak i regionalne, znajdują się w rękach rządu lub są kontrolowane przez państwo,
- K. mając na uwadze, że operatorzy kablowi są prześladowani z powodu transmitowania zagranicznych kanałów, których nie aprobuje rząd białoruski i że na tej podstawie zakazano białoruskim operatorom telewizji kablowych nadawania wszelkich kanałów ukraińskich oraz polskiego kanału Polonia,
- L. mając na uwadze, że wszystkie połączenia internetowe przechodzą przez państwowego monopolistę, które blokują dostęp do licznych kont i stron internetowych,
- M. mając na uwadze, że w marcu 2005 r. przedstawiciel Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sprawozdaniu dotyczącym wolności mediów wyraził poważne zaniepokojenie trudną sytuacją niezależnych mediów na Białorusi, a w szczególności zmniejszającą się liczbą rejestracji gazet niezależnych i zwiększonymi naciskami na media wywieranymi przy użyciu środków sądowych, pozasądowych i ekonomicznych;
1. zdecydowanie potępia masowe ataki białoruskiego reżimu na media, dziennikarzy, członków opozycji, działaczy praw człowieka i wszelkich osób, które próbują otwarcie krytykować prezydenta i reżim, przejawiające się w arbitralnych aresztowaniach, brutalnym traktowaniu osób zatrzymanych, zaginięciach, politycznie umotywowanych prześladowaniach i innych aktach represji stanowiących naruszenie podstawowych zasad demokracji i praworządności;
  2. wzywa Radę i Komisję do stworzenia kompleksowego, wieloletniego programu wsparcia niezależnych mediów na Białorusi, który obejmie wsparcie dla nadawania niezależnych programów radiowych i telewizyjnych z zagranicy, a także wsparcie dla niezależnych dziennikarzy i pism;
  3. z zadowoleniem przyjmuje projekt stworzenia sieci radiowej nadającej z Polski, Litwy i ewentualnie Ukrainy oraz wzywa Komisję do wsparcia jego realizacji;
  4. wzywa w związku z tym Radę i Komisję do możliwie najszybszego udzielenia pomocy niezbędnej do umożliwienia rozpoczęcia nadawania na Białorusi niezależnych programów radiowych z zagranicy;
  5. podkreśla, że sieć radiowa powinna mieć możliwość korzystania z całego pasma transmisyjnego, w tym także z Internetu, oraz powinna być stale dostępna;
  6. wzywa Radę i Komisję do udzielenia pomocy represjonowanym dziennikarzom i ich rodzinom;
  7. wzywa Radę i Komisję do stworzenia programu stypendiów i praktyk dla niezależnych dziennikarzy oraz do tworzenia programów szkoleniowych dla młodych niezależnych dziennikarzy;
  8. wzywa Komisję do zasięgnięcia opinii Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia programu na rzecz wolnych i niezależnych mediów i informacji dla obywateli Białorusi;
  9. jeżeli władze białoruskie nie poprawią sytuacji w zakresie wolności wypowiedzi i środków masowego przekazu lub jeżeli nastąpi dalsze jej pogorszenie, Komisja, Rada i Parlament powinny rozpocząć procedurę mającą na celu umieszczenie większej liczby nazwisk przedstawicieli władz białoruskich zaangażowanych w prześladowanie mediów na listę osób, którym nie wydaje się wiz;
  10. potępia akcję rządową skierowaną przeciw Związkowi Polaków na Białorusi jako próbę podporządkowania największej organizacji pozarządowej, jednej z nielicznych, które nie były kontrolowane przez rząd; przypomina, że poszanowanie praw mniejszości obejmuje wolność stowarzyszeń i uznawanie pochodzących z wyboru organów statutowych organizacji; ubolewa nad rządową próbą przejęcia kontroli nad „Głosem znad Niemna”;

Czwartek 7 lipiec 2005

11. jest szczególnie wstrząśnięty faktem, że na długoterminowe prace przymusowe skazani zostali niedawno Mikoła Statkiewicz, przewodniczący Białoruskiej Partii Socjaldemokratycznej (Narodnaja Hramada), Paweł Siewiaryniec, jeden z przywódców Młodego Frontu oraz Andrej Klimau, biznesmen i członek Rady Najwyższej 13. kadencji;
12. wzywa władze białoruskie do położenia kresu usuwaniu młodych demokratów z uniwersytetów i szkół wyższych oraz wyraża pełne poparcie dla studentów wydalonych z uczelni z powodu propagowania wartości demokratycznych i obrony praw człowieka, którzy rozpoczęli strajk głodowy w dniu 25 maja 2005 r.;
13. z zadowoleniem przyjmuje inaugurację działalności Europejskiego Uniwersytetu Humanistycznego dla studentów białoruskich na uchodźstwie w Wilnie oraz wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do udzielenia Europejskiemu Uniwersytetowi Humanistycznemu pomocy w prowadzeniu nauczania i programów badawczych;
14. wzywa Państwa Członkowskie do uznania stopni naukowych przyznawanych przez Europejski Uniwersytet Humanistyczny jako potwierdzenie wysokich kompetencji i wybitnych zdolności naukowych; wzywa europejskie uniwersytety do nawiązywania bliższej współpracy z Europejskim Uniwersytetem Humanistycznym;
15. raz jeszcze podkreśla, że dalszy rozwój stosunków UE z Białorusią nadal zależeć będzie także od postępów w demokratyzacji i wprowadzaniu reform w kraju oraz w umożliwianiu obywatelom Białorusi dostępu do obiektywnych, wolnych i uczciwych mediów;
16. wzywa Radę i Komisję do poruszenia kwestii Białorusi w rozmowach z władzami rosyjskimi celem określenia wspólnych działań mających prowadzić do konkretnych przemian demokratycznych w tym kraju;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządów Państw Członkowskich oraz Zgromadzeniom Parlamentarnym OBWE i Rady Europy.

P6_TA(2005)0296**Przyszłość Bałkanów dziesięć lat po Srebrenicy****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bałkanów: 10 lat po Srebrenicy***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bośni-Hercegowiny oraz zachodnich Bałkanów, zwłaszcza rezolucję w sprawie stanu integracji regionalnej w zachodnich Bałkanach⁽¹⁾ z dnia 14 kwietnia 2005 r.,
- uwzględniając Proces Stabilizacji i Stowarzyszenia (SAP) dla krajów zachodnich Bałkanów zainicjowany przez UE w 1999 r. w celu podjęcia wysiłku na rzecz promowania demokratyzacji, sprawiedliwości, pojednania i pokoju w regionie,
- uwzględniając oświadczenia ze szczytu UE/Bałkany Zachodnie w Salonikach w dniu 21 czerwca 2003 r. podkreślające europejską perspektywę dla krajów zachodnich Bałkanów, które staną się integralną częścią UE gdy spełnią ustalone kryteria,
- uwzględniając wnioski końcowe ostatniej Rady Europejskiej, która odbyła się w Brukseli w dniach 16 i 17 czerwca 2005 r., potwierdzające jej zaangażowanie w całkowite wdrożenie agendy z Salonik,
- uwzględniając Rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 827 z dnia 25 maja 1993 r., 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r., 1551 z dnia 9 lipca 2004 r. oraz 1575 z dnia 22 listopada 2004 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Prokuratora Naczelnego Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTK), Carly del Ponte, do Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 13 czerwca 2005 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty Przyjęte, P6_TA(2005)0131.